

[Flygaard]

Jeg vil konkret sige, at jeg vil betragte det som en meget uheldig investering, eller hvad man nu vil kalde det, hvis man skal bevilge et beløb til Stålvalseværket, der måske nærmer sig 1 mia kr.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om de sociale udgifter. Jeg mener godt, at der kan gennemføres besparelser på det pågældende område, men jeg vil understrege, at det bør være besparelser for de mennesker, der har deres på det tørre. Socialindkomstbegrebet må fastholdes, så længe vi ikke har fået en skattereform, der indeholder en omlægning af beskattningen. Jeg kan her henvise til de af retsforbundet fremsatte forslag om en indkomstskattereform, indeholdende forslag om en fradragssanering og en forøget jordværdibeskatning. Man burde måske også overveje at udvide socialindkomstbegrebet til udbetaling af arbejdshedsunderstøttelse.

Jeg vil om besparelser i øvrigt sige, at vi tror ikke fra retsforbundets side, at man er i stand til at spare sig igennem problemerne. Hvis man vilkårligt gennemfører besparelser, så tror vi, at en række offentlige udgifter blot bliver konverteret fra én konto til en anden konto i form af større udgifter til f. eks. arbejdsløshedsunderstøttelse. Det ser vi faktisk ikke noget formål med.

Vi vil om spørgsmålet om offentlige investeringer generelt give udtryk for den opfattelse, at vi synes, at offentlige investeringer, der alligevel ud fra flere synspunkter for eller siden skal gennemføres, vil det være hensigtsmæssigt at gennemføre på nuværende tidspunkt, bl. a. ud fra beskæftigelsesmæssige hensyn.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, set i relation til den statsgæld, vi har fået. Når vi ikke har balance på statsbudgettet, så betyder det blot, at vi skyder problemerne fra os og lader regningen ligge til betaling på et senere tidspunkt. Det synes vi heller ikke er nogen god økonomisk politik.

Christophersen (V):

Finansministeren startede med at ytre en formodning om, at det nok ikke var til glæde for regeringen, denne forespørgsel var blevet arrangeret, og jeg kan kun beundre det skarpsind, der ligger bag den udtalelse. Men

jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at det såmænd heller ikke er til glæde for oppositionen, den er blevet gennemført, for baggrunden, den finder sted på, er jo dybt sorgelig.

Jeg kan dog berolige finansministeren med, at vi ikke betragter det som et specielt problem for finansministeren, for det er klart, at de tal, vi ser på finansloven, de senest reviderede skøn, de betalingsbalancetal, vi ser, de beskæftigelsestal, vi ser, ikke er et resultat af finansministerens indsats eller hans mangel på indsats. De er et resultat af regeringens almindelige økonomiske politik. De er resultatet af en svigtende produktion, en svigtende beskæftigelse og en ukontrolleret vækst i de offentlige udgifter. Jeg vil på venstres vegne dybt beklage, at den linje nu øjensynlig skal fortsættes og skal ophøjes til ligefrem at være en filosofi eller en bevidst politisk beslutning. Jeg må indrømme, at indtil i dag havde jeg faktisk troet, at det var en tilfældighed, eller det var en sørgelig udvikling, som regeringen også var enig med os i måtte standses, men nu kan jeg forstå på hr. Camres dagsordensforslag, at man tværtimod er meget stolt over de resultater, man har nået, og derfor mener, at det lige præcis er den retning, vi skal fortsætte i.

Det gør det, synes jeg, nødvendigt, at vi i denne debat stiller nogle spørgsmål til statsministeren, for det er jo trods alt statsministeren – håber jeg da – som står i spidsen for den politiske planlægning. Det er statsministeren, der har det endelige ansvar over for folketinget og selvfølgelig i særlig grad over for de partier, som hans regering samarbejder med, og jeg skal ikke blande mig i nogen af de interne forhold, som det måske kunne give anledning til – det ville det nok have gjort, hvis vi havde været et af dem. Jeg vil godt stille et spørgsmål til statsministeren ud fra det synspunkt, at det jo trods alt er folketinget, der i fællesskab konfronteres med realiteterne.

Jeg kan altså forstå, at det, vi i dag har fået præsenteret som regeringens synspunkt, og det, vi har fået præsenteret i form af vurderinger og oversigter, efter regeringens opfattelse er noget, man roligt kan lade fortsætte. Så vil jeg godt spørge statsministeren, om det virkelig skal forstås sådan, at når folketinget den 4. juni er færdig med sit arbejde, så har vi altså i dette ting ikke fået lejlighed til at tage stilling til f. eks. landbrugets dybt